

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1061

гр. София, 14.01.2022 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 70 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: НАТАЛИЯ П. ЛАЛОВСКА

като разгледа докладваното от НАТАЛИЯ П. ЛАЛОВСКА Гражданско дело № 20211110156801 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Тринадесета ГПК.

При извършена проверка във връзка с чл. 140 ГПК съдът намира следното:

Следва да се приемат представените от страните писмени доказателства, с изключение на представените с исковата молба нечетливи преписи на фискални бонове. На ищеца следва да се предостави възможност да ангажира същите в четлив вид и заверени с „Вярно с оригинала“ в съответствие с нормата на чл. 183 ГПК, както и да представи преписи за ответника.

Във връзка с чл. 140 ГПК делото следва да бъде насрочено в о.с.з., като съдът с настоящето определение дава и проект на доклад на същото.

По тези мотиви и на основание чл. 140 ГПК, СРС

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за 25.02.2022г. от 10.00 часа, за която дата и час да се уведомят страните с препис от настоящото определение. Ищецът и с препис от отговора на ответника.

ПРИЕМА представените от страните писмени доказателства, с изключение на представените с исковата молба нечетливи преписи на фискални бонове, като

ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ НА ИЩЕЦА до о.с.з. да ангажира четливи и заверени с „Вярно с оригинала“ копия на същите фискални бонове, с преписи за ответника.

НАПЪТВА СТРАНИТЕ КЪМ СПОГОДБА. Указва на страните, че доброволното /извънсъдебно уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд действа Програма „Спогодби”, която предлага **безплатно** провеждането на медиация от медиатори и съдии и е отворена за всички страни по висящи граждански дела в СРС.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите в Центъра за спогодби и медиация в гр. София, бул. „Цар Борис III” № 54, ет. 2, ст. 204. Работно време за медиации - всеки делничен ден от 9 до 17 ч. Консултации с граждани - вторник и четвъртък от 10 до 15 ч.; Дежурен медиатор - тел.02/ 8955423; За повече информация: **Мариана Николова, Мария Георгиева** - тел. 02/8955423, spogodbi@mediatorbg.eu; www.srs.justice.bg.

ДАВА СЛЕДНИЯ ПРОЕКТ НА ДОКЛАД НА ДЕЛОТО:

Ищецът ХР. К. ХР. излага, че с ответника били обвързани от валидно служебно правоотношение, по силата на което заемал длъжността „главен експерт“ в отдел „Оперативна готовност“ към Дирекция „Отбранително мобилизационна подготовка“ при МВР, с ранг „III-младши“. Твърди, че през периода от 01.10.2018г. до 30.09.2021г. не му била предоставяна полагащата му се безплатна храна, нито му била заплатена левовата ѝ равностойност (чл. 181, ал. 1 ЗМВР) в размер на 4 320 лева - по 120 лева месечно съобразно издадените въз основа на законовата делегация на чл. 181, ал. 4 ЗМВР заповеди на министъра на вътрешните работи №№ 8121з-58/09.01.2017г., 8121з-44/16.01.2018г. и 8121з-1464/31.12.2019г. Намира, че съдът следва да отчете факта, че с въпросните заповеди и издадената въз основа на чл. 181, ал. 5 ЗМВР Наредба № 8121з – 773/01.07.2015г. за условията и реда за осигуряване на храна или левовата ѝ равностойност на служителите от МВР министърът неправомерно ограничил кръга на правоимащите служители, като изключил тези по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР. Така също с издадена от министъра Заповед № 8121з-1528/15.12.2015г. неправомерно, извън законовата делегация на чл. 185, ал. 2 ЗМВР и в противоречие с чл. 185, ал. 1 ЗМВР, министърът изключил същите служители и като правоимащи чл. 185, ал. 1 ЗМВР при изпълнение на служебните си задължения да пътуват безплатно в

обществения градски транспорт при условия и по ред, определени в същата заповед. Поради това и на ищеца не получил карта за безплатно пътуване по образец. През периода от 01.02.2017г. до 10.08.2020г., със собствени средства, ищецът заплатил за служебни пътувания в обществения транспорт сума в общ размер 288 лева. Ищецът моли ответникът да бъде осъден да му заплати сумите, ведно със законната лихва от депозирането на исковата молба в съда до окончателното им погасяване. Претендира разноски.

Ответникът Министерство на вътрешните работи не оспорва твърдението, че страните били обвързани от валидно служебно правоотношение през исковия период по чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, по силата на което ищецът заемал посочената длъжност. Излага, че статутът на ищеца бил уреден със ЗДСл, в който не се предвиждало предоставянето на безплатна храна или левовата ѝ равностойност. Позовава се на анализ на законодателството в тази връзка от 1991г. насетне, в т.ч. последното изменение на нормата на чл. 142, ал. 4 ЗМВР. Признава, че през исковия период не заплащал отделно на ищеца левова равностойност за храна, но твърди, че не дължи отделно плащане, тъй като определената на ищеца основна заплата включвала тази равностойност по чл. 181, ал. 1 ЗМВР, предвид нормата на § 69, ал. 6, вр. ал. 1, вр. § 86 ПЗР ЗИДЗМВР. Оспорва и иска за присъждане на направени разходи за пътуване в обществения транспорт, като се позовава на Заповед № 8121з-1528/15.12.2015г. на министъра на вътрешните работи, с която длъжността на ищеца била изключена от приложението ѝ. Моли за отхвърляне на исковете. Претендира разноски.

Предявени са искове с правно основание чл. 181, ал. 1 ЗМВР и чл. 59, ал. 1 ЗЗД.

Релевантните факти по иска по чл. 181, ал. 1, пр. 2 ЗМВР са: 1/ през процесния период между страните съществувало валидно служебно правоотношение, по силата на което ищецът бил служител на МВР; 2/ за ищеца законът предвижда право да получи левовата равностойност на безплатната храна по чл. 181, ал. 1 ЗМВР; 3/ размер на същата равностойност. Доказателствената тежест е за ищеца.

При установяване на горното в тежест на ответника е да установи погасяване на дълга.

На основание чл. 153, ал. 1 ГПК обстоятелствата по т. 1, като безспорни, не се нуждаят от доказване.

Релевантните факти към иска с правно основание **чл. 59 ЗЗД** са: 1. ищецът се е обеднил като при изпълнение на служебните си задължения сторил разходи на посочената стойност за пътуване в обществения градски транспорт при условията и по реда, определени със заповед № 8121з-1528/15.12.2015г. на министъра на вътрешните работи; 2. ответникът се е обогатил, като си е спестил разход в горния размер, поради неизпълнението на задължението си по чл. 185 ЗМВР да снабди ищеца с превозен документ (карта) по образец. Доказателствената тежест е за ищеца.

На основание чл. 154, ал. 1 ГПК всяка от страните е длъжна да установи фактите, на които основава своите искания или възражения.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____